

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SEKCIÓ

KOVÁCS kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(23435/03. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2007. október 23.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Kovács kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

F. TULKENS, *Elnök*
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
M. UGREKHELIDZE,
V. ZAGREBELSKY,
A. MULARONI,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2007. október 2-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (23435/03. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Kovács Ágnes (a "kérelmező") 2003. május 16-án terjesztett a Bíróság elé.
2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltszl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.
3. 2005. szeptember 15-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1937-ben született és Budapesten él.
5. 1996. március 11-én a kérelmező a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt perben támadta meg annak a társasháznak a közgyűlési határozatát, amelyben lakástulajdonnal rendelkezett.
6. A Kerületi Bíróság 1997. október 9-én, 1998. február 5-én, június 10-én és november 2-án, 1999. szeptember 7-én, 2000. március 16-án, május 23-án és szeptember 12-én, 2001. március 22-én, 2002. június 20-án és október 1-én, valamint 2003. április 8-án tárgyalást tartott.
7. 2003. szeptember 15-én a Kerületi Bíróság szakértőt rendelt ki. 2003. október 13-án a Bíróság új szakértőt rendelt ki. 2003. december 29-én az új

szakértő benyújtotta szakvéleményét, amelyet 2004. augusztus 23-án kiegészített.

8. A Kerületi Bíróság 2004. március 23-án és június 17-én, 2005. január 19-én, április 27-én, szeptember 7-én és november 25-én, 2006. április 21-én, május 10-én, június 23-án, szeptember 1-jén és 9-én, december 18-án, valamint 2007. február 23-án tárgyalást tartott.

9. A felek által előterjesztett információk és az ügyiratban az ítélet meghozatalának időpontjában fellelhető adatok alapján az eljárás jelenleg is folyamatban van.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A kérelmező panaszolta, hogy a polgári eljárás hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ..."

11. A Kormány nem vitatta a panaszt.

12. A figyelembe veendő időszak 1996. március 11-én kezdődött és még nem ért véget (fenti 9. bek.). Ilyen módon a jelen ítélet meghozatalának időpontjában az eljárás két bírósági szinten több mint tizenegy éve és hat hónapja tart.

A. Elfogadhatóság

13. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

14. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns

hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, 43. §, ECHR 2000-VII).

15. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

16. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének még akkor sem, ha az elhunyt alperesek jogutódainak perbevonásához szükséges idő nem róható az állam terhére.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 13. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

17. A kérelmező továbbá panaszolta, hogy Magyarországon nem volt olyan hatóság, amelynél panaszt tehetett volna az eljárás túlzott hossza miatt. A kérelmező az Egyezmény 13. Cikkére alapította panaszát.

18. A Kormány nem vitatta a panaszt.

19. A Bíróság megjegyzi, hogy ez a panasz a fenti panasszal kapcsolatos, ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

20. A Bíróság megismétli, hogy a 13. Cikk hatékony jogorvoslatot biztosít hazai hatóság előtt az ésszerű időn belüli tárgyalás 6. Cikk 1. bekezdésében foglalt követelményének állítólagos megsértése esetén (ld. *Kudła v. Poland* [GC], no. 30210/96, 156. §, ECHR 2000-XI).

21. Ezért a Bíróság úgy véli, hogy a jelen ügyben megsértették az Egyezmény 13. Cikkét azzal, hogy a nemzeti jog nem biztosított olyan jogorvoslatot, amely alapján a kérelmező – kérelme előterjesztésének idején – olyan határozatot kaphatott volna, amely az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megfelelően fenntartotta volna a kérelmező ésszerű időn belüli tárgyaláshoz fűződő jogát.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

23. A kérelmező 2 millió forint (megközelítőleg 7860 euró) nem vagyoni kártérítést követelt.

24. A Kormány elfogadta az igényt.

25. A Bíróság úgy véli, hogy a teljes kért összeget meg kell ítélni.

B. Költségek és kiadások

26. A kérelmező további 82 384 forintot (megközelítőleg 324 eurót) kért a hazai bíróságok és a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

27. A Kormány elfogadta az igényt.

28. Ilyen körülmények között a Bíróság úgy véli, hogy a teljes kért összeget meg kell ítélni.

C. Késedelmi kamat

29. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 13. Cikkét megsértették;
4. *Megállapítja*:

- (a) hogy az alperes államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 7860 (hétezer nyolcszázhatvan) eurót, költségek és kiadások tekintetében 324 (háromszázhuszonnégy) eurót, továbbá az ezen összegeket terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
- (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2007. október 23-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

F. TULKENS
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető